

عنوان مقاله:

بررسی اصل پیمون در مجموعه بناهای حرم مطهر امام رضا (ع)

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فریبا جهانی ثانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، موسسه آموزش عالی سلمان، مشهد، ایران

هیرو فرکیش - استادیار گروه معماری، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

پیمون یک سیستم انتظام بخش پیشرفته مختص معماری با کارکردهای فراوان در حوزه طراحی و ساخت است. علارغم توجه ویژه معماران گذشته در بکارگیری پیمون، امروزه این اصل از معماری ایرانی با بی توجهی جدی معماران مواجه شده بگونه ای که دیگر در معماری ابنیه و به ویژه مساجد کمتر شاهد بکارگیری آن هستیم. هدف از این پژوهش بررسی کاربرد اصل پیمون در معماری مجموعه ابنیه حرم مطهر است. ابنیه حرم مطهر از جمله بناهایی است که هر بخش از آن در دوره ای خاص بنا گردیده و از اینرو به عنوان موزه معماری ایران شناخته می شود. این پژوهش بر پایه مطالعات کتابخانه ای و میدانی، محاسبات و در نهایت تحلیل داده ها صورت گرفته است. برای این منظور، ابتدا با بررسی نقشه ها و مطالعات کتابخانه ای تحلیل اولیه بر روی ابنیه حرم مطهر صورت گرفت و در ادامه به کمک مستطیل طلایی (انسانی) پیمون در معماری ایرانی انطباق نما و پلان های مجموعه ابنیه حرم مطهر مورد سنجش قرار گرفت. تقسیم بندی های فضایی بسیار هندسی و منظم نقشه های ابنیه حرم مطهر به وضوح نشان از بکارگیری یک پیمون دقیق و شبکه بندی شده دارد که این بنا را تبدیل به بنایی شکوهمند و عظمت گرا نموده است.

کلمات کلیدی:

ابنیه حرم مطهر- پیمون- معماری ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1156232>

